

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/227/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614208318
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6614208318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo Filakovo, so sídlom Kalinčiakova 8, 986 01 Filakovo, IČO: 30 229 014, právne zastúpeného JUDr. Jaroslavom Bánošom, advokátom, so sídlom Parková 1287/4, 986 01 Filakovo, proti žalovaným 1/ X. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom W. XXXX/X, XXX XX E., 2/ K. Y., nar. XX. XX. XXXX, t.č. bytom E. J. XXXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 5 015,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13C/250/2015-248 zo dňa 31. 03. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 507,66 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25% zo sumy 2022,11 Eur od 01. 04. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zo dňa 31. 03. 2016 uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 507,66 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 2 022,11 Eur od 01. 04. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Žalobu žalobcu proti žalovanému 1/ v celosti zamietol (druhý výrok). Žalobu žalobcu proti žalovanej 2/ v časti o zaplatenie sumy 508,06 Eur s príslušným úrokom z omeškania zamietol (tretí výrok). Ďalej konštatoval, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (štvrtý výrok).

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa voči žalovaným 1/, 2/ domáhal zaplatenia sumy 6 962,14 Eur z titulu nedoplatkov za roky 2010 až 2014 v celkovej výške 6 962,14 Eur s úrokom z omeškania ročne vo výške 5,25 % zo sumy 6 962,14 Eur od 01. 04. 2014 do zaplatenia. Podaním zo dňa 17. 02. 2016 žalobca rozšíril žalobu zo sumy 6 962,14 Eur s príslušenstvom na 9 955,72 Eur s príslušenstvom. Uznesením č.k. 13C/250/2015-180 zo dňa 22.02.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 02. 2016, okresný súd pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v rozšírení žaloby, zároveň konanie v časti o zaplatenie 4 940,03 Eur zastavil z dôvodu litispendencie.

Prvoinštančný súd mal preukázané, že žalobca v pozícii správcu uzatvoril s vlastníkmi bytov Zmluvu o výkone správy č. 02/2008 dňa 31. 12. 2007, predmetom ktorej bolo komplexné zabezpečovanie výkonu správy domu (obstarávanie služieb a tovaru). Žalovaným 1/, 2/ vzniklo spoločné členstvo, ako aj spoločný nájom v bytovom družstve.

Okresný súd Lučenec rozsudkom sp. zn. 12C/188/2000 zo dňa 26. 02. 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 04. 2001, privolil k výpovedi z nájmu bytu žalovaných 1/, 2/ nachádzajúceho sa vo E., E. J.. XX, byt č. XX na B.. poschodí a určil, že nájomný pomer končí uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty začínajúcej plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť. Spoločný nájom a tým a aj spoločné členstvo žalovaných 1/, 2/ v predmetnom byte zanikol dňa 31. 07. 2001.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/114/2014-218 zo dňa 29. 07. 2014 bola žalovaná 2/ v postavení obžalovanej uznaná za vinnú na tom skutkovom základe, že po tom ako JUDr. Juraj Kováč, súdny exekútor, konajúci na základe exekučného titulu, a to rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/188/2000, návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie z 13. 12. 2010 a poverenia Okresného súdu Lučenec z 20. 12. 2010, uskutočnil počas exekučného konania sp. zn. EX 195/2010 zo dňa 28. 03. 2013 vypratanie bytu č. XX (predtým označený ako byt XX) nachádzajúci sa vo E. na E. J.. XX na B.. poschodí, ktorý je vedený na LV č. XXXX, k.ú. Mesta E. a potom ako bol tento vypratávaný byt zabezpečený zo strany vlastníka mrežami, obvinená v období od 28. 03. 2013 do 17. 06. 2013 bez právneho titulu bližšie nezisteným spôsobom zabezpečila násilné otvorenie bytu a byt nezákonne obsadila, pričom vlastníkovi bytu Stavebnému bytovému družstvu Fiľakovo spôsobila škodu vo výške 131,18 Eur, teda protiprávne obsadila a užívala byt iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania, čím sa dopustila prečine neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 10. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/115/2014 zo dňa 10. 12. 2014.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/75/2015-82 žalovaná 2/ v pozícii obžalovanej bola uznaná za vinnú na tom skutkovom základe, že dňa 16. 08. 2013 až doposiaľ neoprávnené bez právneho titulu užívala byt č. XX nachádzajúci sa na B.. poschodí bytového domu vo E., E. J. XX, ktorý je vedený na LV č. XXXX, k.ú. E., v dôsledku čoho vznikla vlastníkovi bytu Stavebnému bytovému družstvu Fiľakovo, Kalinčiakova 8 škoda vo výške 2 268,41 Eur. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 22.10.2015. Poškodená bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 21C/23/2010-545 zo dňa 04. 08. 2014 bolo rozhodnuté o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (žalovaného 1/ a žalovanej 2/) tak, že súd nevysporiadal podiel v Stavebnom bytovom družstve Fiľakovo z dôvodu, že to účastníci konania nežiadali. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, vec je v štádiu odvolacieho konania.

Stavebné bytové družstvo Fiľakovo listom zo dňa 01. 10. 2012 pod značkou H.. E. 124/2012 oznámilo žalovaným 1/, 2/, že uznesením č. 24/2012 predstavenstva Stavebného bytového družstva Fiľakovo na zasadnutí zo dňa 27. 09. 2012 bolo zrušené členstvo žalovaných v družstve vylúčením v zmysle § 26 ods. 1 písm. a) Stanov z dôvodu opätovného porušovania členských povinností určených zákonom závažným spôsobom. Oznámenie o vylúčení prevzal jedine žalovaný 1/ dňa 05. 10. 2012.

Z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že došlo k právoplatnému privoleniu k výpovedi z nájmu bytu u žalovaných 1/, 2/ ku dňu 04. 04. 2001 rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/188/2000, pričom právoplatnosťou predmetného rozsudku zanikol právny titul, na základe ktorého žalovaní 1/, 2/ predmetný byt mohli obývať. V konaní nebolo preukázané, že by po tomto dátume došlo k dojednaniu novej nájomnej zmluvy medzi prenajímateľom a nájomcami. Podľa názoru prvoinštančného súdu v období rokov 2013, 2014, 2015 a čiastočne v roku 2016 bol byt zo strany žalovanej 2/ obývaný bez právneho titulu. Jedine žalovaná 2/ žila v tomto období v byte a užívala ho. Žalovaný 1/ byt neobýval, preto na strane žalovaného 1/ nemohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Žalovaná 2/ byt užívala v priebehu rokov 2013 až 2016 s prestávkou intervalu od 28. 03. 2013, kedy bola exekučne vystaňovaná z predmetného bytu až do dňa 16. 08. 2013, kedy sa do predmetného bytu opätovne bez právneho titulu nasťahovala, ako to vyplýva aj z rozsudkov Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 3T/114/2014 a sp. zn. 3T/75/2015.

Okresný súd ustálil, že na strane žalovanej 2/ došlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože v období rokov 2013-2016 užívala byt prenajímateľa (žalobcu) bez právneho dôvodu a za užívanie a služby spojené s jeho užívaním riadne neplatila. Výška bezdôvodného obohatenia podľa názoru prvoinštančného súdu korešponduje výške nájomného, ktoré by musel platiť subjekt v rovnakom postavení ako žalovaná 2/ v prípade, ak by byt užíval na základe riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy. Žalovaná v konaní nikdy nenamietala spôsob ani výšku uplatnenej sumy korešpondujúcej bežnému nájomnému.

Nakoľko zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by žalovaná 2/ užívala byt v období od 28. 03. 2013 do 16. 08. 2013, súd prvej inštancie potom odpočítal alikvotnú čiastku pripadajúcu na toto obdobie. Okresný súd uviedol, že žalobcovi v roku 2013 patrila náhrada za január, február a 27 dní mesiaca marec a následne od 16. 08. 2013 až do 31. 12. 2013. Alikvotná čiastka za obdobie „neužívania“ bytu predstavuje za mesiac marec 2013 štyri dni pri výmere 146,83 Eur delené 31 dní krát 4, t.j. 8,95 Eur, za mesiac apríl 108,25 Eur, máj 108,25 Eur, jún 108,25 Eur, júl 108,25 Eur a 15 dní mesiaca august, t.j. 108,25 / 31 x 15, teda 52,38 Eur, čo po pripočítaní predstavuje sumu 504,33 Eur. Okresný súd taktiež rozpočítal v zmysle vyúčtovania za rok 2012 sumu 9,66 Eur, t.j. 0,805 Eur / mesiac násobené 4,5 mesiaca, ktoré byt žalovaná neužívala, t.j. 141 dní, čo predstavuje 0,02646 Eur/ deň a po pre násobení 141 dní sumu 3,73 Eur.

Súd prvej inštancie uviedol, že bezdôvodné obohatenie za uplatnené obdobie rokov 2012-2016 je vo výške 4 507,66 Eur. Vo zvyšku 508,06 Eur (504,33 Eur + 3,73 Eur) prvoinštančný súd žalobu ako nedôvodnú bola zamietol, pretože v tomto období sa nepodarilo preukázať, že by žalovaná 2/ užívala byt. Žalovaná 2/ bola v omeškaní s vydaním bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi, preto okresný súd priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania od 01. 04. 2014.

Obranu žalovanej 2/ ohľadne neumožnenia splácať dlh okresný súd považoval za účelovú obranu. Žalovaná 2/ čiastočné úhrady poskytovala a tieto žalobca aj evidoval, z čoho je zrejmé, že sa plateniu nebránil a platby spätne žalovanej ako bezdôvodné neposielal.

Vo vzťahu k exekúcii vypratáním bytu a zrušeniu práva trvalého pobytu žalovanej 2/ v predmetnom byte, túto obranu žalovanej 2/ súd prvej inštancie považoval za právne irelevantnú vo vzťahu k predmetu konania, pretože veci boli právoplatne skončené, bolo rozhodnuté o privolení k výpovedi z nájmu bytu, následne výkon rozhodnutia vypratáním bol realizovaný. Postup pri zrušení práva trvalého pobytu nie je predmetom konania a vo vzťahu k uplatnenému právu žalobcu je taktiež bez právneho významu.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“).

2. Žalovaná 2/ podala v zákonnej lehote formálne odvolanie do celého rozsudku prvoinštančného súdu, avšak z jeho obsahu vyplýva, že sa de facto odvolala do prvého výroku rozsudku, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4507,66 Eur s príslušenstvom.

Podľa jej názoru prvoinštančný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Od právneho zástupcu žalobcu žiadala o predloženie dokumentov týkajúcich sa skončenia nájmovej zmluvy a jej násilného vystaňovania z bytu. Z úradne overeného potvrdenia žalovaného 1/ vyplýva, že uznal dlh voči žalobcovi. Podľa rozsudku okresného súdu tento dlh má zaplatiť ona.

3. Žalobca ani žalovaní 1/ sa k odvolaniu žalovanej 2/ nevyjadrili.

4. Odvolanie žalovanej 2/ bolo podané dňa 04. 05. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 30. 06. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Pretože odvolacie konanie prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého ostávajú právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zachované.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

8. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy

zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovanej 2/ v odvolaní.

9. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalovanej 2/ odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná 2/ v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP (do 30. 06. 2016 § 205a O.s.p.) na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

10. Bezdôvodné obohatenie je upravené v ustanovení § 451 OZ a nasl.. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia však vznikne len za splnenia určitých zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby, a napokon, že nejde o prípad, keď Občiansky zákonník napriek majetkovému prospachu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 92/2010 z 19. januára 2012).

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že žalovaná užívala byt, ktorý patrí do vlastníctva žalobcu, bez právneho titulu, a to s odkazom na právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12C/188/00 zo dňa 26. 01. 2001, ktorým okresný súd okrem iných privolil k výpovedi z nájmu bytu, ktorú dal žalobca žalovaným 1/, 2/ nachádzajúceho sa vo E., E. J.. XX, byt č. XX, na Y. poschodí, pozostávajúceho z troch izieb, kuchyne a príslušenstva a určil, že nájomný pomer končí uplynutím trojmesačnej výpovednej lehoty, ktorá začne plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom nadobudne rozsudok právoplatnosť.

12. Na základe uvedeného exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/188/00 zo dňa 26. 01. 2001 sa na Okresnom súde Lučenec vedie proti žalovaným 1/, 2/ (vystupujúcim v pozícii povinných 1/, 2/) exekúcia pod sp. zn. 12Er/1171/2010 vypratáním bytu.

13. Pretože žalovaná 2/ užívala byt bez právneho dôvodu, žalobcovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

14. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovanej 2/ ohľadne eventuálneho uznania dlhu žalovaným 2/ odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný 1/ uznal dlh vzniknutý z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej 2/. Naopak, žalovaný 1/ už v odpore zo dňa 19. 08. 2014 podanom proti platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č. k. 9Ro/180/2014-17 zo dňa 25. 07. 2014 uviedol : „...ako nadobudol rozsudok o rozvoде manželstva právoplatnosť, boli zaplatené všetky náležitosti ohľadne bytu a to viem dokladovať. ...Bol som na bytovom družstve domáhať sa nápravy, aby s bývalou manželkou spravili poriadok v platení nájmu bytu. Predseda družstva mi oznamoval, že bývalá manželka bude vystahovaná z bytu, lebo neplatí. Na otázku, že kto dlžobu zaplatí, mi bolo povedané, že keď ju vystahujú z bytu, tak byt sa predá a všetky dlžoby vrátane exekúcie sa vyrovnajú.“ (č.l. 20 spisu). Následne na pojednávaní dňa 19. 10. 2015 sa žalovaný 1/ vyjadril: „...bývalá manželka bola deložovaná už v roku 2013, ja už od roku 2008 nemám s bytom nič spoločné, preto neviem, prečo mám platiť ešte aj od roku 2013, keď ona už bola deložovaná.“

15. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, i v prípade ak by žalovaný 1/ uznal dlh voči žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia žalovanej 2/, táto skutočnosť by nemala žiaden vplyv na povinnosť žalovanej 2/ vydať (zaplatiť) bezdôvodné obohatenie žalobcovi.

16. Ako už bolo uvedené, odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Žalovaná 2/ priznanú výšku bezdôvodného obohatenia, úroku z omeškania v odvolaní nenamietala, preto sa odvolací súd s priznanou výškou bezdôvodného obohatenia vrátane jeho príslušenstvom nezaoberal. Spôsob výpočtu

bezdôvodného obohatenia, keď okresný súd vzal do úvahy jedine obdobie, za ktorý žalovaná 2/ užívala byť bez právneho dôvodu, odvolací súd považoval za správny.

17. Na základe uvedených skutočností považoval odvolací súd prvý výrok rozsudku okresného súdu za vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného poriadku ako vecne správny potvrdil.

18. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu (druhý, tretí, štvrtý výrok) zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

19. Pretože súd prvej inštancie konštatoval vo výroku rozsudku, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O.s.p.), o trovách konania (vrátane trov odvolacieho konania) rozhodne súd prvej inštancie.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).